

UNIVERZITA PALACKÉHO V OLMOUCI

PEDAGOGICKÁ FAKULTA

Ústav speciálněpedagogických studií

Bakalářská práce

Lucie Svobodová

Rodinný kontext osob provozující prostituci

Poděkování:

Ráda bych poděkovala mé vedoucí práce Mgr. Miluši Hutyrové, Ph.D za odbornou pomoc, poskytnut studijních materiálů, ochotu, vstřícnost a cenné rady, díky kterým jsem mohla tuto bakalářskou práci dokončit. Dále sociálním pracovnícům organizace Magdaly, díky kterým vznikly rozhovory se zúčastněnými.

Prohlášení:

Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci na téma „Rodinný kontext osob provozující prostituci“ vypracovala samostatně a uvedla všechny použité zdroje.“

V Olomouci dne 3. 6. 2016

Podpis .....

Obsah

Úvod.....	6
Teoretická část.....	8
1 Prostituce jako fenomén.....	9
1.1 Definice.....	9
1.2 Historie prostituce.....	10
1.2.1 Starověk.....	10
1.2.2 Středověk.....	11
1.2.3 Novověk.....	12
1.2.4 Období světových válek.....	12
1.2.5 Prostituce v Čechách.....	13
1.2.6 Současnost.....	13
1.3 Teorie prostituce.....	14
1.3.1 Biogenní teorie.....	14
1.3.2 Psychogenní teorie.....	14
1.3.3 Teorie založena na sociálním prostředí.....	14
1.4 Formy prostituce v ČR.....	14
1.4.1 Ženská prostituce.....	15
1.4.2 Mužská prostituce.....	16
1.4.3 Dětská prostituce.....	16
1.5 Charakteristika prostituujících žen.....	16
1.6 Motivace k prostitučnímu chování.....	17
1.6.1 Motivace vnějším tlakem.....	17
1.6.2 Motivace vlastní potřebou.....	18
1.6.3 Motivace racionální rozvahou.....	18
1.7 Cesta a odchod ze sexbyznysu.....	18
1.7.1 Migrace - řešení?.....	19

1.7. 2 Podíl nefunkčních rodin	19
1.7.3 Odchod ze sexbyznysu.....	20
1.8 Společnost a prostituce	20
1.9 Prostituce v právu	21
2 Prostituce jako sociální patologie.....	23
2.1 Sociální patologie	23
2.2 Nežádoucí sociálně patologický jev	23
2.2.1 Zdravotní problémy.....	23
2.2.2 Sociální problémy	24
2.2.3 Kriminalita	24
3 Rodina jako zdroj a vznik sociálně patologických jevů.....	25
3.1 Rodina a její funkce	25
3.2 Sociální patologie v rodině	26
Praktická část.....	28
4 Život a rodinné poměry žen provozující prostituci	29
4.1 Stanovení problému, formulace výzkumných otázek.....	29
4.1.1 Cíle výzkumu	29
4.2 Použité metody	29
4.3 Proces získávání dat a zpracování materiálu	30
4.3.1 Výběr účastníků.....	30
4.3.2 Struktura rozhovoru.....	30
4.4 Výsledky a jejich analýza	30
4.5 Zhodnocení šetření	38
5 Závěr.....	40
6 Bibliografie.....	42
7 Seznam grafů.....	44
8 Seznam příloh.....	45

Úvod

Už při vybírání tématu mé bakalářské práce jsem věděla, že bych se chtěla zabývat tématem prostituce. Můj blízký se v okruhu těchto lidí, těchto žen začal pohybovat – začal pracovat jako barman v jednom takovém klubu. Jeho časté povídání zážitků z práce spojené s příběhy žen mě natolik zajímaly a bavily, že jsem se o této problematice chtěla dozvědět více. Přece jen je svět prostituce jednou velkou neznámou, která skýtá spoustu nástrah, rizik i nebezpečí.

Prodejná láska, sex za úplatu nebo také prostituce provází lidstvo celou jeho existencí. I přes bohatou historii prostituce, je považována za sociálně patologický jev, který narušuje řadu norem ve společnosti. Můžeme mluvit o normách právních. I přes to, že prostituci neřeší žádná legislativa a prostituce jako taková není považována za trestný čin, doprovází ji mnoho negativních jevů, které ve větší či menší míře mají dopad na společnost. Také se nabízí normy mravní a hodnoty člověka. Každý z nás má zakódované monogamní pouto, které je založené na citovém vztahu s jedním partnerem. Ale kde se v nás bere, že i přes toto vyznání, tíhneme k promiskuitě a k pohlavnímu styku bez jakýchkoliv projevů citů a něžností? Vždy se v naší společnosti najdou muži, kteří jsou ochotni si za tyto služby zaplatit, a ženy, které tímto způsobem své tělo prodají.

První a nejdelší kapitola teoretické části se věnuje prostituci jako pojmu obecně. Zahrnuje historii prostituce. Provází nás dobou od starověku, středověku, dál k novověku až po současnost. Zabývá se faktory pro vznik prostitučního chování. Dočteme se o formách prostituce a jejich dělení. Dále pokračujeme přes charakteristiku prostituujících žen a jejich motivaci k takovému chování. Dostáváme se k tématice vstupu a odchodu ze sexbyznysu. Poslední část první kapitoly řeší nejen postavení prostituce ve společnosti, ale i její postavení v právu.

Druhá kapitola řeší prostituci jako sociálně patologický jev a kolik nežádoucích a negativních jevů s sebou prostituce společnosti přináší.

Třetí kapitola řeší téma rodiny. Rodiny a její funkce, a také rozebírá negativní faktory, které mohou na dítě v různé míře v rodině působit.

V praktické části si nejdříve vymezíme, čím se tato práce zabývá a uvedeme si výzkumné otázky a cíl, kterého chceme šetřením dosáhnout. Dále popíšeme použitou metodu kvalitativního výzkumu, kterou použijeme pro získání našich údajů. Také uvedeme bližší charakteristiku zúčastněných osob a seznámíme se se strukturou rozhovoru.

Hlavní část praktické oblasti tvoří analýza výsledků z rozhovorů.

Na zhodnocení a interpretaci získaných odpovědí se zaměříme v závěru praktické části.

Cílem práce je získat informace o rodinném životě žen provozující prostituci. Získat informace o jejich životě, proč se prostitucí živí, jak si představují svoji budoucnost a jaké je jejich rodinné zázemí.

Teoretická část

1 Prostituce jako fenomén

První kapitola vymezuje pojem prostituce obecně. Provede nás historií prostituce až po současnost. Dále uvede faktory pro vznik prostitučního chování. Zabývá se formami prostituce a zároveň ji dělí na ženskou, mužskou a dětskou prostituci. Dále pokračuje přes charakteristiku a motivaci žen, řeší vstup a odchod ze sexbyznysu. Dostává se k postoji společnosti a k postavení prostituce v právu.

1.1 Definice

Pojem prostituce vychází z latinského slovesa prostituere, které můžeme chápat jako veřejně se vystavovat, nabízet se. (Pražák, Novotný, Sedláček, 1999)

Prostituce, prostituční chování, nebo také poskytování sexuálních služeb za úplatu můžeme považovat za nejstarší řemeslo světa. Tato forma sexuálních služeb je přítomna v každé společnosti a je poměrně častým jevem, i když se to nemusí na první pohled zdát. Prostituce se chápe jako vztah ženy – prostitutky a muže – jejího klienta, tedy zákazníka. (Mitlöhner, 1999)

Prostituce je profesní poskytnutí pohlavního uspokojení za peníze. (Capponi, Hajnová, Novák, 1994)

Dle Chmelíka (2003) je prostituce druh obchodu, jehož cílem je poskytnutí sexuálních služeb jiným osobám za úplatu. Primárně se nemusí jednat vždy o pohlavní styk, ale jakýkoliv způsob ukájení svých potřeb na těle jiné osoby. Charakter úplaty není vždy peněžitý, ale může se jednat o různé dárky, výhody, poskytnutí pomoci, protekce, protislužby.

Bártlová (1998) píše o prostituci jako o sexuální službě, která je poskytována za úplatu a nejde o to, zda má úplata podobu peněžní či materiální. Časté střídání partnerů je typické. V dnešní době se prostituce změnila a nejde jen o soulož jako takovou, ale přešla k perverznímu styku, který se často projevuje formami masochismu, sadismu apod.

Prostituce provází lidstvo celou historií, v jejímž průběhu zaznamenávala fáze rozkvětu, řadu uznání i vážnosti, ale na straně druhé se setkala s odporem, potlačením a kriminalizací. I přes veškeré snahy se nepodařilo tento problém vyřešit a s prostitucí se setkáváme dodnes. Zcela otevřeně můžeme říct, že neodmyslitelně patří k různorodosti měst a liší se tím, na jakých místech, v jakých podmínkách a jakým stylem se realizuje. Měřítka žen se ale značně liší.(Mitlöhner, 1999)

Svět prostituce je sociálně rozdílný. Patří sem ženy, které dosahují velkých příjmů a žijí luxusním životem, přes společnice, ženy na telefonu, hostesky, až po ženy neupravené, zoufalé, které žijí v bídě a úpadku a prodávají své tělo v páchnoucím prostředí. Prostituce je mimo jiné spojená s řadou negativních a společensky nepřijatelných jevů – vydírání, krádeže, drogy, daňové úniky, úplatky, kuplířství... (Bártlová, 1998)

Prodejná láska je rájem svobody, kde každý může uspokojovat své touhy bez vážných a trvalých vztahů nebo závazků. Neosobní pohlavní styk, tíha k promiskuitě a touha po sexuálním vztahu bez citové vazby je hlavním hnacím motorem po takové poptávce. Vychází z biologických základů sexuálních podnětů, které se střetávají s problémy vycházející z mravní stránky člověka, kdy každý z nás má v sobě automaticky ukotvený monogamní svazek založený na citovém vztahu s jedním partnerem. Záleží na každém, jak se s těmito biologickými pudry vyrovná. (Chmelík, 2003)

Bylo prováděno mnoho výzkumů se snahou najít příčiny prostituce. Ukázalo se, že ženám nejde o naplnění sexuální spokojenosti, ale o dosažení jednoduchého a rychlého výdělků. Sexuální potřeby prostitutek nejsou větší než u ostatních žen. Naopak. Prostitutky byly méně vzrušivé, a některé dokonce měly odpor k pohlavnímu styku celkově. Příčinou mohly být bolesti, způsobené např. gynekologickým zánětem, anebo „nemocí z povolání“. (Uzel, 1990)

Někdy jsou tyto ženy k prostituci donuceny nízkou kvalitací, která jim ztěžuje možnosti uplatnit se v zaměstnání. Jedním z největších vlivů je ale rodina a rodinné prostředí, ve kterém dívka vyrůstala. Takové dívky často pocházejí z neúplných, rozvrácených a nefungujících rodin, kde dochází k útěkům z domova. Ocitají se na ulici a jediný způsob, jak rychle přijít k penězům, je prostituce. Často se u rodičů dívek provozující prostituci vyskytuje závislost na alkoholu. (Chmelík, 2003)

1.2 Historie prostituce

Problematika prostituce se objevuje ve všech vývojových etapách lidstva.

1.2.1 Starověk

Ve zlatém věku řecké kultury hrály lehké ženy velkou roli. Prostituce měla hlavně sloužit jako boj proti homosexualitě. Filozof a zákonodárce Solon založil první nevěstinec a ten pak mužům předepisoval jako lék.

Ženy v nevěstinci rozdělil do tří skupin – dikteriady, auletridy a hetéry.

Dikteriady byly k dispozici úředníkům v nižší pozici, jejich příjmy byly nízké a navíc byly pod přísným dohledem kontrolovány a musely odvádět daně. Musely nosit jiné oblečení, aby byly dobře odlišeny od slušných žen.

Auletridy, tanečnice a hráčky na flétnu, nebyly tak přísně kontrolovány, protože si nevydělávaly jen vlastním těle, ale hlavně byly využívány při oslavách a hrách.

Hetéry byly považovány za královny všech prostitutek. Nemusely dodržovat skoro žádná pravidla a muži byly často považovány za přítelkyně. Bývala oddaná pouze jednomu muži po delší dobu.

V Athénách byla prostituce tolerována, protože z ní plynuly nemalé příjmy, které dále byly používány pro opatření výzbroje, či stavbu lodí.

V Římě měly lehké ženy vysoké postavení, protože byly u zrodu důležitých státních rozhodnutí. Stejně jako v Řecku se využívaly při slavnostech. I přes prestiž prostitutek cenzura na sebe nenechala dlouho čekat a prostitutkám bylo zakázáno uzavírat manželství, svědčit u soudu nebo zanechávat závěť. Více ale než ženská prostituce byla oblíbená mužská. Vzhledem k mládí otroků a tím jejich vysoké ceně byli považováni za přepych, který si nemohl každý dovolit. (Chmelík, 2003)

1.2.2 Středověk

Křesťanství vybízelo k pohlavní zdrženlivosti a cudnosti. Nakonec ale i církve musela prostituci přijmout. Nejen řemeslníci, zemědělci a měšťané, ale i duchovní měli zájem o prostitutky. Proto vymýšleli různá řešení, jak se k lehkým ženám dostat. Zřizovaly se ženské domy, kde pracovaly nevolnické ženy i dívky. Každý muž si za určité peníze vybral dívku, kterou chtěl a která se mu líbila.

Pro vojáky, cestující a bohaté měšťany vznikly tzv. zábavní domy. Ženy, které zde pracovaly, měly jisté přínosy – nikdo jim nemohl ubližovat, okrádat o výtěžek.

Služeb prostitutek využívali hlavně vojáci a duchovní. Kněží nemohli vstupovat do manželství, proto jim sloužily tyto ženy. Takové ženy byly pod dohledem jednoho z mužů a ten dohlížel, zda si plní svoji práci. Musely se starat o nemocné, o domácnost – vařit, uklízet.

Ve Francii se setkáváme s odporem k prostituci u Ludvíka IX. Z jeho náboženského přesvědčení začal bojovat proti nemravnosti svého lidu. Pro ženy, které se byly ochotny vzdát svého řemesla, zakládal domy, a tím jim nabízel bydlení, ochranu a obnos peněz. Toto řešení ale nemělo velký úspěch, proto pohrozil každé prostitutce vyhnáním z města nebo zabavením majetku.

O několik let později bylo vydáno opatření, kdy prostituce byla přesunuta jen do určitých ulic nebo čtvrtí. Tyto uličky lásky, jak se takovým místům říkalo, byly pod dohledem jedné abatyše. Jednou do týdne tyto uličky navštívil lékař a ženy vyšetřil. Nemocné ženy musely místo opustit. (Chmelík, 2003)

1.2.3 Novověk

V tomto období se objevují ženy – kurtizány. Byly to velice chytré, bystré, vzdělané ženy, které uměly číst, psát a zpívat. Kurtizány milovaly přepych, žily v krásných bytech a vybíraly si jen ty nejlepší zákazníky.

Prostitutky platily daně a musely nosit červenou stuhu nebo odznak na rameni. Aby se zabránilo šířící se epidemii sifilidy město zajistilo více lékařů. To ale nestačilo a strach z pohlavně šířící se nemoci, byl větší než potěšení kurtizán.

V 18. století se prostituce opět stává nejlákavějším a nejlepším zdrojem zábavy.

Jednou z odpůrkyní prostituce byla Marie Terezie. Vydávala nařízení a tresty postihující každou ženu, která prostituci dále provozovala. Byly to nedobrovolné práce, ostříhání vlasů a v nejhorším případě popravy. Našly se i ženy, které přes veškeré tresty řemesla nezanechaly a převlečené za pokojské pracovaly v počestných domech, kam nemohla mravní policie vstoupit. Díky těmto přísným pravidlům a opatřením na začátku 19. století ve Vídni bylo v evidenci pouze 1500 vedených prostitutek.

Na východě Evropy, v Rusku, se prostituci věnovaly hlavně Estonky a cikánky, a to hlavně aby neotročily na panských polích celý život.

Hříšný Babylon – tak byla nazývána Paříž v 18. století. Stala se nejvyhlášenějším a nejžádanějším městem prostituce.

V 19. století zbohatlíci upřednostňovali podniky, kde byly vystavené nahé dívky, a kteroukoliv z nich si mohli vybrat. Velký počet a různorodost dívek byl samozřejmostí. (Mittlöhner, 1999)

1.2.4 Období světových válek

V této době začaly nevěstince zanikat. Upřednostňovala se tajná prostituce a hodinové hotely díky zachování mlčenlivosti. Prostitutky byly mezi vojáky využívány jako tajné informátorky, špiónky, nasazené na důstojníky. V předválečném i válečném období se vytvořila nová idea – abolicionismus, jehož vyznavači byly ženy, které získávaly podporu u lékařů, právníků a hlavně u kněží. Jejich snahy vedly ke zrušení prostituce a následného trestního stíhání. Nakonec se alespoň zasloužily o zákaz nevěstinců.

Na základě zákona v r. 1946 došlo k uzavření veřejných domů. To ale situaci zhoršilo, protože se prostitutky přesunuly do ulic, neplatily daně, zdvojnásobil se počet nemocných syfilidou a také došlo k nárůstu homosexuality.

Vláda nacistického Německa prostitutky i pasáky poslala do koncentračních táborů. (Mitlöhner, 1999)

1.2.5 Prostituce v Čechách

Vedle nelegálních nevěstinců existovala i institucionalizovaná prostituce, která byla pod dohledem vyšších orgánů. Ve středověku prostitutky bydlely v blízkosti městského kata, který byl pověřen jejich dozorem. Když se Praha stala významným evropským univerzitním městem, počet lehkých žen vzrostl.

Husitské války byly ve znamení ničení nevěstinců a vyhnání prostitutek z Prahy. Vznikl zvláštní úřad, která nemravnost a cizoložnictví trestal. Prostituce se začala rozrůstat až za vlády Zikmunda Lucemburského. Na základě nařízení arcibiskupa Jana Rokycana musely být prostitutky viditelně označeny.

Ani hrozba šířící se nákazy syfilidou a následná morová epidemie zastavila šířící se prostituci.

Policie akceptovala veřejné domy, jejichž nevěstinky ochotně spolupracovaly a podrobovaly se pravidelným lékařským prohlídkám.

Na začátku 20. století se veřejné domy dostávaly do úpadku a prostituce se přesunula do ulic, kde policie mohla prostitutky kontrolovat. (Mitlöhner, 1999)

1.2.6 Současnost

Prostituce v České republice v současné době není na vzestupu, jako tomu bylo v 90. letech 20. století. Svět sexbyznysu se ale pořád mění. Stále více se objevuje privátní prostituce, která je skryta za dveřmi privátních bytů. Mezi nočními kluby převládá boj o zákazníky. Majitelé klubů se proto předhánějí a vymýšlejí různé akce, jak zákazníky nalákat. Z hlediska legislativy je prostituce jako taková právně neošetřena. (Šídová, Poláková, Malinová a kol, 2013)

Prostituce se řadí se do oblasti ilegální ekonomiky. Z údajů z roku 2013 Českého statistického úřadu vyplývá, že prostituce vydělá zhruba 3,5 miliardy ročně. Ceny za poskytnutí sexuálních služeb se liší. Záleží na pracovníci, jak vysokou hranici si nastaví, dále na prostředí, kde jsou služby poskytovány. (Kutálková, Malinová, Poláková, Šídová, Losecký, 2016)

Podle organizace, Rozkoš bez rizika, placené sexuální služby poskytuje asi 10-13 tisíc osob. Konečný počet osob, které prostitucí provozují, je obtížné zjistit, často je to utajované a provozované za dveřmi soukromých bytů. V drtivé většině případů je žena prostitutka a muž zákazník. V České republice doposud není žádná služba, která by se věnovala mužům jako prostitutům. O této formě prostituce u nás není zjištěno dostatečně mnoho informací. (Kutálková, Malinová, Poláková, Šídová, Losecký, 2016)

1.3 Teorie prostituce

Faktory pro vznik prostitučního chování jsou různé. Dominantní mohou být vlivy biogenní, psychogenní anebo vlivy sociálního prostředí. Podle těchto činitelů rozlišujeme tři teorie. (Bártlová, 1998)

1.3.1 Biogenní teorie

Prostituční chování je vysvětlováno na základě somatických poruch, např. zvýšenou funkcí vaječnicků, nebo rozlišuje prostitutky dle tělesných znaků. C. Lambrosa a G. Ferrer, italští kriminologové, podle jejichž teorie je ženská prostituce projev kriminality.

1.3.2 Psychogenní teorie

Na vzniku prostitučního chování se podílí lehkovážnost, sexuálně – erotická přelétavost, potřeba erotiky a sexu. Teorie vychází z pozorování prostitutek. Zkoumání jejich IQ, psychických vlastností, charakteristických rysů, životních hodnot. Převážně se jedná o ženy, u kterých se projevuje láska k penězům, k luxusu obecně.

1.3.3 Teorie založena na sociálním prostředí

Za příčinu vzniku prostituce se uvádí nevhodné sociální podmínky, bída či nefunkční rodiny, ve kterých osoby vyrůstaly. (Bártlová, 1998)

1.4 Formy prostituce v ČR

Nejčastější forma prostituce je veřejná prostituce, kdy sexuální služby poskytují osoby v zařízeních, které jsou k takovým účelům zřízené. Tím máme na mysli erotické masážní salóny nebo noční kluby. Tato forma má podobu jako veřejnou a legální, tak i neveřejnou a

nelegální, kdy osoby poskytují sexuální služby ve svém bytě či v pronajatém hotelovém pokoji. (Urban, Dubský, Bajura, 2012)

Dále členíme formy prostituce podle toho, kde a kým jsou služby poskytovány – ženská, mužská a dětská.

1.3.1 Ženská prostituce

- Luxusní prostitutky – pohybují se v luxusním prostředí a jejich klienti pochází z vyšších, zbohatlických vrstev, jejichž počet je omezen. Tomu odpovídá i jejich výdělek – příjmy jsou vysoké. Mohou své klienty doprovázet i na společenské akce. Ženám je mezi dvaceti a třiceti lety, ale mohou být i starší,
- hotelové prostitutky – ženy pracují v podnicích různé úrovně. Je jim kolem dvaceti a výše, umí alespoň jeden cizí jazyk a své služby nabízejí zejména cizincům. V této kategorii se nacházejí i vysokoškolačky nebo dívky, které si prostitucí vydělávají pouze příležitostně,
- prostituce provozovaná ve vlastních bytech – tato forma prostituce se v posledních letech rozšířila. Škála klientů je různorodá (od známých, sousedů, až po klienty získané z inzerce, například z internetu stejně tak jako praktiky sexuálních služeb. Manžel nebo partner ženy se té akce často účastní. Vzhledem k podmínkám a způsobu provozu tohoto druhu prostituce se vyskytuje spousta kriminálních, zdravotních a sociálních rizik,
- prostituce v nočních klubech, erotických masážních salónech a sex barech – ženy nejsou jen občanky České republiky, ale i cizinky, které se tu zdržují nelegálně. Počet prostitutek v podnicích se kalkuluje na 6 tisíc,
- pouliční a silniční prostituce – zejména jde o mladistvé nebo mladé ženy, které jsou většinou bez práce, sociálně nedospělé, mentálně zaostalé, pohřešované či celostátně hledané, na útěku jak od rodin, tak z výchovných ústavů, nezákonně pobývajících na území České republiky, kriminálně stíhané. Často bývají závislé i na návykových látkách. Nejčastěji se jedná o Romky, pocházející z jiných zemí – Slovensko, Rusko, Ukrajina, Bulharsko, Rumunsko. Jedná se o nejproblémovější, nejohroženější a nejnižší sociální vrstvu prostituce. Ženy se pohybují ve sféře, která nepřijímá normy společnosti a podílí se na násilných, trestných nebo majetkových činnostech. Mimo jiné se stávají i oběťmi násilné kriminality nebo součástí obchodu se ženami. Mnoho z nich je v moci kuplířů. Nejvíce ohrožené jsou mladistvé dívky a to z pohledu šíření

pohlavních nemocí, násilné, mravní trestné činnosti ze strany kuplířů a stávají se oběťmi obchodu se ženami, protože jsou svolné poskytovat anonymní, rychlý, nejlevnější a nebezpečný sex. (Urban, Dubský, Bajura, 2012)

1.4.2 Mužská prostituce

U této kategorie můžeme použít stejně rozdělení jako u prostituujících žen. Jen bychom měli zmínit stále populárnější a zvětšující se skupinu mužů – homosexuálních prostitutů.

- Homosexuální prostituce – tuto formu prostituce nabízejí chlapci nebo mladí muži. Věkový průměr těchto mužů je jen 17 let. Často pochází z neúplných, nefungujících nebo náhradních rodin. Mohou také být na útěku z výchovných zařízení. Ve většině případů jsou tito muži závislí na návykových látkách a hracích automatech, nebo bývají pachateli trestných činů na svých zákaznicích (krádeže). Uplatňují se i jako pornoherci v porno filmech s homosexuální tematikou. Homosexuální prostitutů jsou nejnebezpečnější skupinou z pohledu přenosu a onemocnění HIV/AIDS. Homosexuální prostituce je koncentrována do větších center, u nás hlavně v Praze. Má podobu silniční nebo pouliční prostituce, nebo je provozována v gay klubech,
- další skupinou prostitutů jsou gigolové, kteří své služby nabízejí ženám nebo pak méně častá forma je transsexuální prostituce. (Urban, Dubský, Bajura, 2012)

1.4.3 Dětská prostituce

Dětská prostituce je z celospolečenského měřítka považována za nejrizikovější. Jedná se o skrytou formu prostituce, a to proto, že kuplíři a organizátoři dětské prostituce si uvědomují, že páchají vysoce nebezpečnou trestnou činnost, která je z celospolečenského hlediska nepřijatelná. Úzce souvisí s dětskou pornografií. (Chmelík, 2003)

1.5 Charakteristika prostituujících žen

Celkový věkový průměr žen, které poskytují sexuální služby je v rozmezí 23-24 let. Ženy kolem dvaceti dvou let spíše pracují v nočních klubech, zatímco nižší či vyšší věkové skupiny nabízejí své služby na ulici.

Ve své práci jsou obezřetnější a profesionálnější ženy starší dvacet tří let. Prostitutky samy vyhledávají či navštěvují zdravotnická a sociální zařízení, kde jim je poskytnuta nejen

zdravotní péče, pomoc, ale i poradenství (letáky, brožury) nebo preventivní prostředky (kondomy, lubrikační gely). Často se obrací o pomoc u streetworkerů. Mnohdy mají děti a stálého partnera.

Ženy nabízející své tělo jsou vystavovány velkému nebezpečí. Většímu riziku podléhají mladé dívky než dospělé a vyzrálé ženy. Jejich organismus není připravený a může být destruován střídáním takového počtu sexuálních partnerů. Mladé dívky jsou zákaznicky více vyhledávány nejen pro jejich mladistvý vzhled a tělo, ale i proto, že jsou nezkušené, ovlivnitelné, více přístupnější k nechráněnému sexu. U této věkové skupiny se ve větší míře vyskytují pohlavně přenosné choroby.

Jejich nezkušenost a nestálost se také ukazuje v přístupnosti k návykovým látkám. Závislosti se u mladistvých vytvářejí mnohem snáz a jsou v nich mnohem více ukotveny než u dospělých lidí. Od orálního požívání drog rychle přejdou k nitrožilnímu užívání. Pro snadnou a levnou dostupnost často vyhledávají i drogy inhalační.

Prostitutkami se často stávají mladé dívky, které byly vyhozeny z domova nebo utekly samy. (Matoušek, Kodymová, Koláčková, 2005)

1.6 Motivace k prostitučnímu chování

Motivace k prostitučnímu chování by se dala rozdělit do tří skupin.

1.6.1 Motivace vnějším tlakem

Do této skupiny spadají dívky a ženy, které do tohoto života prostituce byly přinuceny okolnostmi nebo ze strany vnějšího okolí.

Jsou to dívky, které vyrůstaly v dětském domově a nemají se kam vrátit. V extrémních případech se stává, že její vlastní rodina ji prodá za vysokou cenu nějakému zákazníkovi.

Ženy, které opustil partner a zůstaly samy s dítětem, nemají dostatečné prostředky k tomu, aby užívaly sebe natož dítě. Peníze nutné pro zajištění běžných životních potřeb získávají prostitucí. Ale nejedná se jen o ženy, které živí sebe a své dítě, ale o širší rodinu, která ji využívá k zajištění finančních prostředků.

Často se na ženě podepisuje i to, jakým způsobem byla vychovávána a jakým stylem se s ní zacházelo. Násilné a urážlivé chování, hrubé zacházení, které se spojené s prostitucí, je to, na co byly dívky z dřívějších dob zvyklé, proto jim svět prostituce nepřijde tak nebezpečný a mohou v něm nalézat útěchu. (Matoušek, Kodymová, Koláčková, 2005)

1.6.2 Motivace vlastní potřebou

Mezi ženami poskytující sex za peníze, jsou i ženy, které mají zálibu ve střídání sexuálních partnerů a sklon k promiskuitě. Tato práce je pro ně vlastně zálibou, která jim přenáší nejen pobavení, jistou dávku vzrušení a dobrodružství, ale i zdroj peněz. (Matoušek, Kodymová, Koláčková, 2005)

1.6.3 Motivace racionální rozvahou

Do poslední skupiny spadají ženy, které berou práci prostitutky jako každou jinou. Logická úvaha o tom, jak se dá vydělat poměrně hodně peněz za krátkou dobu. Navíc se jim prostituce může zdát být výhodná z mnoha pohledů:

- práce v noci – přijatelné pro ženy, které mají malé děti. V noci vydělají peníze a ve dne mohou čas trávit s nimi,
- pracovat jen některé dny – ženy si samy mohou určit, které dny „půjdou do práce“ a kdy ne. Taková práce vyhovuje nejen studentkám vysokých škol,
- oddělování světa práce od svého života – taková možnost práce bývá únikem pro homosexuální prostitutky, které berou sex s mužem pouze za práci. Tyto ženy se do svého klienta nezamilují, a tak snáz oddělují svůj milostný pracovní život, od milostného osobního života, který naplňuje jejich vztah se ženou.

Do stavu nouze, kdy ženy si potřebují nějakým způsobem vydělat, se často dostávají studentky. Je to pro ně velice lukrativní brigáda. Jednak si vydělají poměrně dost peněz za krátký čas a zároveň si samy mohou korespondovat s časem a plánovat si práci, jak jim vyhovuje. Vydělají si peníze na nejen na studium samotné, ale i na věci, které by si jinak dovolit nemohly. (Matoušek, Kodymová, Koláčková, 2005)

1.7 Cesta a odchod ze sexbyznysu

Ze zkušeností pracovníků z neziskových organizací jsou hlavním důvodem pro vstup do světa prostituce finanční motivace. Ať už to je splácení dluhů, shánění peněz na drogy, nebo zabezpečení rodiny. Může to být ale i touha po luxusu a nakupování drahých věcí nebo pro zvýšení jejich nízkého sebevědomí.

1.7.1 Migrace - řešení?

Odstěhovat se nebo odcestovat z ekonomicky slabé země do země vyspělé je častým řešením žen, které jsou pevně rozhodnuté zabezpečit svoji rodinu. To, jak žena přijde k penězům, může mít různý průběh. Jedním z rychlých řešení je sexbyznys. Získají velký obnos peněz za krátký čas. Taková práce jim zajistí peníze, které jim pomůžou řešit jejich aktuální situaci – dluhy, bydlení, uživit své děti. Žena má velký obnos peněz, zvykne si na rychlý příjem a najít si jinou práci může být opravdu problémem. Vždy si žena může vybrat. Bude mít dostatek peněz, splatí dluhy a bude žít v luxusu za cenu toho, že bude prodávat své tělo a bude se vystavovat neustálému nebezpečí. Nebo se vrátí za rodinou, část dluhů zaplatí, nějaké peníze vydělá, ale je jen otázkou času, kdy po velkém příjmu zase zatouží. A z toho se stává nekonečný kolotoč. (Šídová, Poláková, Malinová a kol., 2013)

1.7.2 Podíl nefunkčních rodin

Ani bohatá země nezaručí dítěti, že se narodí do úplné a funkční rodiny. Jsou situace, kdy rodina chybí, nebo je úplně nefunkční. Dítě se dostane do výchovného zařízení, protože je jeho výchova zanedbávaná. Osmnáctým, či devatenáctým rokem skončí ústavní výchova a dítě se vrací zpět do rodiny, která jej předtím odmítla. I když ve formálním měřítku jsou plnoletí, a tedy dospělí, tak jejich dospívání je proces, který dosažením osmnácti let není dokončen. Takové děti bývají sociálně nevyspělé, nezralé a jsou snadno zneužitelné a ovlivnitelné. Pak už je jen otázkou času, do jaké „party“ se přidá, nebo kdo na ně narazí, vybere si a donutí je pracovat jakýmkoliv způsobem.

Zneužívání a znásilňování dětí v rodině také není výjimkou. Z mnoha výzkumů vyplynulo, že prostituující ženy zahájily svůj sexuální život mnohem dříve než běžná populace žen a častěji se u nich vyskytuje zneužívání a znásilňování v dětství v okruhu rodiny. Časté sexuální zneužívání nebo znásilňování může být předvojem pro provozování prostituce. Jakékoliv formy sexuálního zneužívání nejsou doprovázeny kladnými emocemi nebo city, je tomu bohužel naopak. U žen se může projevit nenávisť ke zneužívateli. I to pak ženě může pomoci k překonání odporu a společenskému studu, který je s prostitucí spjatý.

Rodina jako plakátovací stěna, rodina se zúženým viděním nebo rodina odbývajících děti věcmi – v takových rodinách chybí trvalé a udržitelné hodnoty, citové uspokojení potřeb dětí, citové vazby na rodiče, chybí jejich přijetí, dětem chybí komunikace, společné aktivity.

Předchozí typy rodin v dnešní době představují asi polovinu všech rodinných domácností. (Šídová, Poláková, Malinová a kol., 2013)

1.7.3 Odchod ze sexbyznysu

Důvodů, proč ženy ukončují svoji činnost v sexbyznysu, je mnoho. Mohou to být důvody duševní, kdy je žena znechucena muži, nebo zažila násilí, které jí sex s mužem připomíná. Další důvody mohou být zdravotní, kdy žena zažívá úzkost a deprese, které plynou z její činnosti. V neposlední řadě se objevují důvody ekonomické, kdy už žena nemá takovou nabídku práce a už ji tato činnost nevydělává tolik peněz, kolik by si představovala.

Jak si mám najít práci? Co si mám napsat do životopisu, když jinou pracovní zkušenost nemám? Nepozná mě někdo? Dokážu žít jen s jedním partnerem? Nebudu se nudit? Co mám říkat ostatním o své minulosti? Nepozná na mě někdo, že jsem se živila prostitucí? Dokážu se začlenit do běžné společnosti? Takové a jistě i mnoho jiných otázek ženy řeší, pokud chtějí svoji činnost prostitute ukončit. Ženy mají mnoho pochybností týkající se například financí. Jsou zvyklé na určitý přínos peněz. Zvykly si na svůj životní standard a řeší, zda dokážou vyjít s menším platem a uskromnit se na věcech, které mít nemusí. Pak je to třeba otázka společenského života. Některé ženy měly pouze kamarádský vztah s dalšími ženami v klubu a s ostatními blízkými se přestaly vídat, aby ji jim nemusely vysvětlovat, proč a jakou práci dělají. Souvisí to i se změnou životního stylu – jinak se oblékat, jinak se líčit, jinak si upravovat vlasy... Jsou to obavy, které jsou spjaty se všemi oblastmi našeho života a vzájemně se propojují. (Šídová, Poláková, Malinová a kol., 2013)

1.8 Společnost a prostituce

Kdo chce a má peníze, může si sex koupit. V takovém případě společnost prostituci přijímá a bere ji jako součást světa podnikání. Pak se ale společnost staví proti prostituci, má strach ze šíření pohlavně přenosných chorob a řeší, kolik peněz by přibylo do rozpočtu jejím zdaněním. Zkrátka chce zavést jakýsi pořádek. K ženám poskytující sexuální služby společnost přistupuje dvěma způsoby. Z jednoho pohledu jsou považovány za oběti, které chce společnost zachraňovat před pasáky a nebezpečím, který takový svět skrývá. Z druhého pohledu jsou brány jako „ženy špinavé“, které si za svoji situaci mohou samy a objevuje se je kriminalizovat. (Matoušek, Kodymová, Koláčková, 2005)

Ale vždy se najdou muži nebo i ženy, které jsou ochotné si za tyto služby zaplatit. Pak se prostitute stává společenským problémem, která není možné odstranit. (Bártlová, 1998)

1. 9 Prostituce v právu

V současné době Česká republika neřeší problémy prostituce jako takové, není považována za trestný čin. Neexistuje žádný právní předpis, který by vymezoval pojem prostituce. Nikdo za provozování prostituce nemůže být trestně stíhán. Stává se, že se osoby dopouštějí přestupků, pokud poskytují placené sexuální služby na veřejných místech, kde je to obecní vyhláškou zakázáno, anebo svým nevhodným chováním veřejnost pobuřují. (Šídová, Poláková, Malinová a kol, 2013)

Právně trestány a postihovány jsou její doprovodné a nežádoucí jevy. Jedná se o různé delikty, které s prostitucí souvisí, například:

- trestný čin obchodování s lidmi,
- trestný čin kuplířství,
- trestný čin ohrožení pohlavní nemocí,
- trestný čin výtržnictví (např. soulož na veřejnosti),
- trestný čin ohrožování výchovy dítěte (narušení mravního, rozumového a citového vývoje dítěte s účelem vést dítě k nemravnému způsobu života),
- přestupek proti veřejnému pořádku (např. porušení nočního klidu, veřejné pohoršení). (Urban, Dubský, Bajura, 2012)

Obchodování s lidmi je zločin, který je založen na bezohledném zacházení a vykořisťování lidí obou pohlaví víceméně všech věkových kategorií. Ženy a dívky tvoří více než polovinu obětí tohoto činu. Obecně obchod s lidmi za účelem sexuálního vykořisťování tvoří 58 procent ze všech zjištěných případů obchodu s lidmi. Za účelem sexuálního vykořisťování se obchod častěji uskutečňuje v Evropě, ve Střední Asii a v Americe více než například v Africe nebo na Středním východě. Obchodníci jsou často dospělí muži, ale nejsou výjimkami ani ženy, které jsou zapleteny do obchodu s dívkami. (Světová zpráva o obchodování s lidmi, 2012)

Jako trestný čin příživnictví byla prostituce považována do první poloviny roku 1990. Od druhé poloviny téhož roku došlo ke zrušení tohoto trestného činu, a tak prostituce již není považována za zakázanou. (Urban, Dubský, Bajura, 2012)

Z druhého úhlu pohledu ale není prostituční činnost nějakým způsobem státem řízená. Osoby provozující tuto činnost nejsou evidovány, nechodí na pravidelné lékařské vyšetření, protože to od nich nikdo nevyžaduje, nemusí získat podnikatelské kompetence apod. Tyto

skutečnosti ale neosvobozují prostitutky platit daně z jejich příjmů. (Urban, Dubský, Bajura, 2012)

2 Prostituce jako sociální patologie

Druhá kapitola nahlíží na prostituci jako sociální patologii. Zmiňuje nežádoucí sociálně patologické jevy spojované s prostitucí.

2.1 Sociální patologie

Pojem sociální patologie přinesl do sociologie Herbert Spencer, který hledal podobnost mezi procesy probíhajícími v biologických organismech a ději ve společnosti. Sociální patologie vznikla s cílem, jak řešit tyto problémy společnosti. (Munková, 2001)

Vymezení pojmu sociální patologie se v literatuře uvádí několik. Například lze uvést:

Sociální patologie je chování, které je pro společnost nebezpečné a může společnost či jedince ohrozit. (Fišer, Škoda, 2009)

Sociální patologie zahrnuje nežádoucí společenské jevy. To, co je společensky nežádoucí, patologické, vychází z toho, co je přijímáno danou společností. Do sociálních patologií se zahrnují všechny trestné formy a podoby deviantního chování a také důvody jejich vzniku. (Vykopalová in Urban, Dubský, Bajura, 2012)

Sociální patologie je pojem, jehož studii se zabývá více vědních oborů – speciální pedagogika, sociální pedagogika, sociologie, psychologie, kriminalistika, právo, lékařství... Každý z těchto oborů na sociální patologii nahlíží jiným způsobem, který je zřejmý z hlavního zaměření. (Procházka, 2012)

2.2 Nežádoucí sociálně patologický jev

Jak už bylo mnohokrát zmíněno, prostituce s sebou nese řadu patologických jevů a možných rizik – zdravotní a sociální, ale hlavně kriminalitu.

2.2.1 Zdravotní problémy

Osoby provozující prostituci jsou spojovány s přenosem pohlavně přenosných chorob, včetně HIV. Od zákazníků se nakazí a na další zákazníky přenáší. Je předpokládáno, že výskyt infekčně pohlavních chorob je u těchto osob vyšší než u běžné populace. Skutečný počet nemocných není znám, protože tyto osoby nejsou povinny navštěvovat preventivní prohlídky. Vše záleží na jejich rozhodnutí, na jejich zodpovědnosti. Pokud jsou nakaženy, většinou je toto onemocnění zanedbáno a špatně léčeno. Prostitutky mají zakázáno od svých kuplířů navštívit lékaře a sami jim podávají různé léky a antibiotika pro zmírnění nežádoucích

příznaků. To s sebou ale přináší řadu zdravotních rizik i ohrožení. Dle dostupných výsledků Národní referenční laboratoře pro AIDS, která sleduje počet nakažených osob HIV, je spíše zřejmé, že prostitutky se virem samy nakazí, než aby jej samy přenášely. Nejvíce ohrožení virem HIV jsou homosexuální prostituti. (Machová, Hamanová, 2002)

2.2.2 Sociální problémy

Se sociálním problémem prostituce je spojováno nechtěné těhotenství žen. Žena dítě porodí, ale hned po porodu je opustí a dítě je zařazeno do kojeneckého ústavu. U žen cizí národnosti je navíc předání dítěte do náhradní rodinné péče složité a zdlouhavé.

Mezi další sociální problém se řadí skutečnost, že hodně prostituujících žen je jiné národnosti – Rusky, Ukrajinky, Romky. Tyto ženy většinou nemají povolení k trvalému pobytu a ani zdravotní a sociální pojištění. To pak vyvolává neshody ve společnosti. (Machová, Hamanová, 2002)

2.2.3 Kriminalita

Násilné činy, majetková kriminalita, mravní ohrožení, zneužívání drog, jiné formy násilných zločinů – s tím vším je prostituce spojována.

Majetkové problémy vznikají tím, že příjmy prostitutek jsou velké, ty nejsou evidovány a zdaněny. Tím je stát připraven o velké množství peněz.

S mravním ohrožením je spojovaná hlavně dětská prostituce. Tato forma prostituce je velice dobře utajovaná, neboť pohlavní styk s dětmi do 15 let je u nás souzen jako trestný čin. Uskutečňuje se buď formou prostituce, nebo se děti stávají předmětem dětské pornografie. Řeší se i problémy spojené s homosexuálními prostituty především z řad chlapců. V mnoha případech chlapci ani homosexuálové nejsou, a přesto nabízejí své služby homosexuálům. Jediným důvodem, proč to dělají, jsou peníze.

Na prostituci se váže i řada problémů, které jsou kriminálního charakteru. Můžeme mluvit například s bílým masem, kdy ženy jsou uneseny do ciziny, tam jsou prodány majiteli sex klubu a jsou zde nuceny pod psychickým, ale i fyzickým tlakem, prostituci provozovat. Tím se stávají oběťmi organizovaného zločinu.

Někdy se může obětí státi zákazník prostitutky. Prostitutka jej uspávacími prostředky uspí a jednoduše okrade.

Jen málo trestných činů spojované s prostitucí je objasněných. Mnoho poškozených lidí to ani nenahlásí. A to z důvodu, že se stydí a byli by svým okolím morálně odsouzeni. (Machová, Hamanová, 2002)

3 Rodina jako zdroj a vznik sociálně patologických jevů

Třetí kapitola se zabývá tématem rodiny. Zmiňuje funkci rodiny a dostává se k faktorům, které mohou negativně na dítě působit. Nastíní i poruchy rodičovství.

3.1 Rodina a její funkce

Rodina je prvotní a nejdůležitější společenská skupina. Je to dlouhodobé, vzájemné soužití jejích členů, kteří jsou spojeni příbuzenskými vztahy. (Jandourek in Kajanová, 2014)

Dle Mühlpachra (2008) je rodina základním prvkem pro vývoj i život člověka a má pro něj nenahraditelný význam. Tvoří osobnost jedince a zároveň formuluje vztahy ke společnosti.

Rodina je místem, kde dochází k první socializaci jedince. Místem, kde jsou naplněny všechny potřeby jedince, je zázemím pro rozvoj seberealizace a identity jedince. (Možný in Kajanová, 2014)

Častokrát chápeme rodinu jako rodinu nukleární, která je tvořena jen rodiči a dětmi. (Možný in Kajanová, 2014)

Funkce rodiny:

- biologicko-reprodukční,
- socializačně-výchovná,
- emocionální,
- ekonomická. (Špaňhelová in Kajanová, 2014)

Biologicko-reprodukční funkce plní uspokojené sexuální potřeby partnerů a primárně přirozené plození potomstva.

Socializačně-výchovná slouží k fungování rodiny. Socializačně-výchovnou funkci plní i vzdělávací instituce – mateřské školy, školy a jiná volnočasová zařízení.

Emocionální funkce je spojovaná s uspokojováním citových potřeb, vytvářením emocionálních vztahů v rodině. Vytváří se pocit lásky, jistoty, sounáležitosti a bezpečí.

Ekonomická funkce plní materiální zabezpečení rodiny. (Kajanová, 2014)

Pokud některé z uvedených potřeb rodina neplní, může se stát původem vzniku poruch chování, sociálně patologických jevů a nepříznivého vývoje. Pak se jedná o afunkční nebo dysfunkční rodinu. Mezi partnery jsou napjaté vztahy, rodina nezajišťuje normální vývoj dětí

a není schopna dítě vychovávat. Celkově je rodinné prostředí značně narušené a výchova dítěte až nemožná. (Matějček, Dytrych in Fischer, Škoda, 2009)

3.2 Sociální patologie v rodině

Z pohledu sociální patologie je rodina hlavním činitelem, která svým pochybením přispěje dítěti k delikventnímu chování. (Mühlpachr in Kajanová, 2014)

Soubor biopsychosociální faktorů, negativní působení rodiny na jedince – to jsou časté příčiny vzniku sociálně patologického chování. (Müllerová, 2014)

K poruchám rodiny řadíme rozvodovost rodičů, násilí páchané na dětech, zneužívání dětí nebo poruchy ve výchově. (Kajanová, 2014)

Problémem je i osobnost rodičů, kdy se z mnoha důvodů nechtějí nebo neumějí o dítě postarat. Sami rodiče se dopouštějí závažných odchylek ve svém chování. (Fischer, Škoda, 2009)

Negativní faktory působící v rodině:

- deficitní struktura v rodině (jeden z rodičů chybí),
- funkcionální porucha (rodina neplní základní funkce),
- narušený vztah mezi matkou a dítětem (ovlivněno primární socializací odloučením matky od dítěte),
- nedostatečné uspokojování psychických potřeb,
- nežádoucí rodičovské vzory (prostitute, agresivní chování rodičů, alkoholismus rodičů...),
- nízký společenský, ekonomický a kulturní standard rodiny,
- absence citového prožívání,
- nepřiměřená výchova. (Müllerová, 2014)

Výše uvedené problémy lze jednotně označit jako poruchy rodičovské role. Rodiče z mnoha důvodů nejsou schopni přijmout, zvládnout a nést zodpovědnost, která s rodičovskou rolí souvisí. Nezajistí to, co je důležité a potřebné pro správný vývoj dítěte. Tyto poruchy se pak jednotně nazývají jako poruchy rodičovství. (Müllerová, 2014)

Poruchy rodičovství můžeme dále rozdělit:

- rodiče se o své dítě starat nemohou,

- rodiče se o své dítě starat neumějí
- rodiče se o své dítě starat nechtějí,
- rodiče se o své dítě starají hyperprotektivně. (Fischer, Škoda, 2009)

Pokud se rodiče o své dítě starat nemohou, je to z různých důvodů. Může se jednat o narušení rodinného prostředí (úmrť v rodině, nemoc), nebo v důsledku nepříznivých podmínek (válka, chudoba, přírodní katastrofa).

Pokud se rodiče o své dítě starat neumějí, jedná se o situaci, kdy rodiče neuspokojují potřeby svých dětí, nejsou schopni je zabezpečit a to proto, že sami jsou nezkušení, nezralí. Jsou to často mladí rodiče. Nejsou schopni přijmout a vyrovnat se například s narozením handicapovaného dítěte.

Pokud se rodiče o své dítě starat nechtějí, příčinou je porucha osobnosti rodičů. Péče o dítě je minimální nebo žádná a rodič dítě zanedbává. Neuspokojuje jeho jak základní, tak psychické a emocionální potřeby a jsou i případy, kdy rodiče dítě opustí.

Pokud se rodiče o své dítě starají nadměrně, je dítěti naopak poskytována veškerá péče i pozornost. Dítě je rozmazlené, nesamostatné, nepřipravené se osamostatnit. (Fischer, Škoda, 2009)

Praktická část

4 Život a rodinné poměry žen provozující prostituci

4.1 Stanovení problému, formulace výzkumných otázek

Když se v životě setkáme s nějakou pro nás těžkou situací, každý ji řešíme jiným způsobem a každý se s ní vyrovnáváme po svém. Když se zamyslíme nad tím, proč ženy provozují prostituci, určitě to nebude z důvodů, že by o této práci snily od malička. Naopak. Co ženy k této činnosti vede? Mohou být i s takovým způsobem života spokojeny? Dovedly by si představit jinou práci? V souvislosti s cílem výzkumu byly stanoveny následující otázky:

- **Z jakých rodinných poměrů ženy pocházejí?**
- **Existují nějaké společné znaky, které ženy spojují?**
- **Proč se začaly prostituci věnovat?**
- **Jak vidí svoji budoucnost? Je to řešením pouze dočasným nebo trvalým?**

4.1.1 Cíle výzkumu

Cílem výzkumu bylo proniknout a tím zároveň přiblížit život prostituujících žen. Výzkum měl zjistit, mají-li i svůj osobní rodinný život, proč se prostituci věnují, jak vycházejí se svojí blízkou rodinou a jak vidí svoji budoucnost.

4.2 Použité metody

V praktické části bakalářské práce jsme použili kvalitativní výzkum. Zkoumá předem dané problémy v přirozeném prostředí zúčastněných. Cílem výzkumníka, který vykonává kvalitativní výzkum je představovat, odhalovat a pochopit to, co lidé prožívají, jak přemýšlejí, a jak si utvářejí svoji realitu. (Švaříček, Šedová a kol, 2007)

Pro získání kvalitativních dat jsme použili strukturovaný rozhovor. Je to metoda, kterou můžeme zařadit mezi dotazník a rozhovor. Má předem danou svoji strukturu, kterou tazatel nemůže podrobit více změnám. Hlavní výhodou strukturovaného rozhovoru je ta, že díky osobnímu kontaktu můžeme docílit hodnotnějších odpovědí. (Miovský, 2006)

Náš strukturovaný rozhovor sestává z předem připravených otevřených i uzavřených otázek, na které účastnice odpovídaly.

4.3 Proces získávání dat a zpracování materiálu

4.3.1 Výběr účastníků

Pro výběr účastníků bylo hlavním kritériem ochota a dobrovolnost na dané otázky odpovědět. Nakonec se nám podařilo najít deset účastnic, které byly laskavy a na otázky odpověděly. Účastnice spojují pravidelné návštěvy v klubu organizace Magdala. Setkali jsme se i s negativním přístupem účastnic. Ženy se se mnou odmítly setkat osobně. Chtěly si zachovat úplnou anonymitu a nepustit si k sobě nikoho zvenčí. Jejich rozhodnutí jsme plně respektovali. Proto jsme zkontaktovali sociální pracovnice Magdaly, které byly velice ochotné a rozhovor s nimi provedly. Přestože rozhovor s ženami dělaly sociální pracovnice, ne všechny ženy se o svém životě chtěly více rozprávět. Celkově dlouhou dobu trvalo, než se našly ženy, které chtěly na otázky z rozhovoru odpovědět. Z toho důvodu celé šetření trvalo zhruba tři měsíce.

4.3.2 Struktura rozhovoru

Rozhovor je sestaven ze dvou částí, na které navazují otázky, související s daným tématem. Otázky jsou otevřené nebo uzavřené, v nich účastnice označily jednu z předem napsaných odpovědí. Otázky jsou zaměřeny na osobní život a následně na blízké a širší rodinné vztahy.

Osobní život je prvním tématem našeho rozhovoru. V této části se zajímáme o věk, národnost, rodinný stav a vzdělání žen. Dále se ptáme na volnočasové aktivity. Zároveň nás zajímá, co ženy k této činnosti vede, zda by v ní chtěly pokračovat nebo jaký názor na to má jejich okolí.

Rodina je téma, které tvoří druhou část rozhovoru. V této oblasti se zajímáme o to, v jaké rodině ženy vyrůstaly. Ptáme se na vztah s rodiči, se sourozenci nebo se širší rodinou.

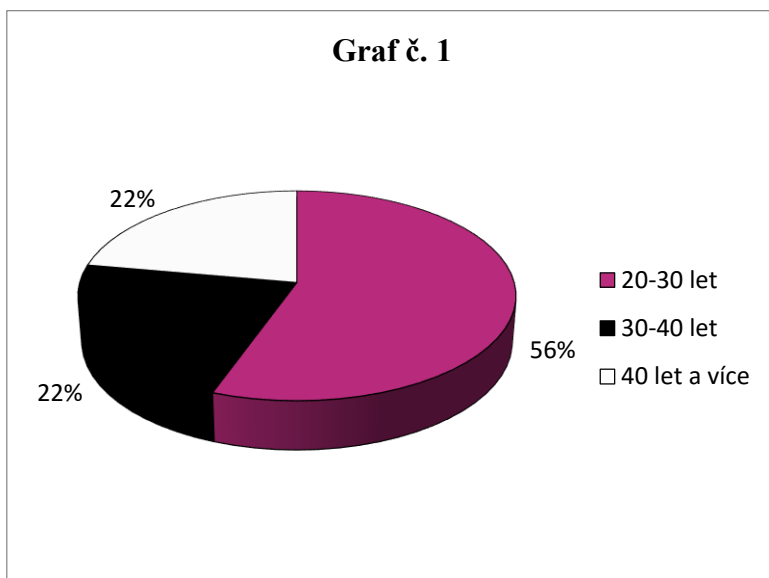
4.4 Výsledky a jejich analýza

Osobní život

Otázky, které zařazujeme do oblasti osobní život, zjišťují současný rodinný stav, aktuální rodinné zázemí, otázky týkající se prostituce samotné nebo představ o budoucnosti.

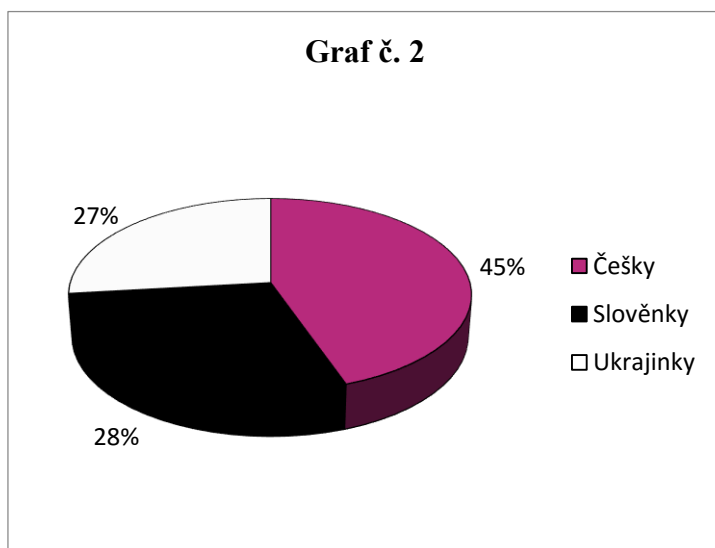
1. Věk:

Věk účastnic se značně liší. Zastoupeny jsou ženy mladší, ale i starší věkové kategorie. Z deseti dotazovaných účastnic mají tři ženy 23 let. Dále dvě ženy mají 49 let. Dále už máme pouze vždy po jedné zástupkyni dané věkové kategorie. Účastnice ve věku dvaceti let, dvaceti jedna let, dvaceti osmi let, třiceti jedna let a třiceti sedmi let.

2. Národnost:

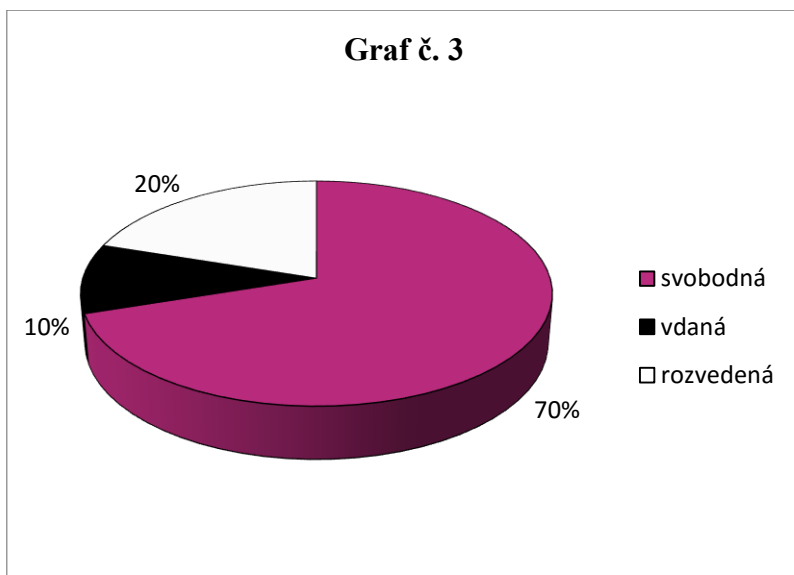
Z deseti dotazovaných žen je pět účastnic národnosti české. Tři ženy pocházejí z Ukrajiny a zbývající dvě ženy jsou Slovenky.

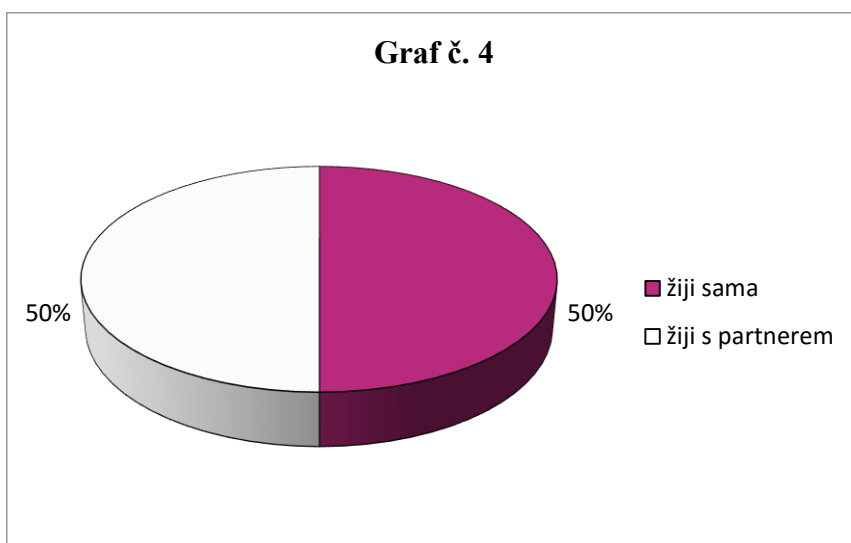
3. Rodinný stav:

Sedm z deseti dotazovaných žen uvedlo, že jsou svobodné. Další dvě ženy jsou rozvedené a jedna z účastnic je vdaná.

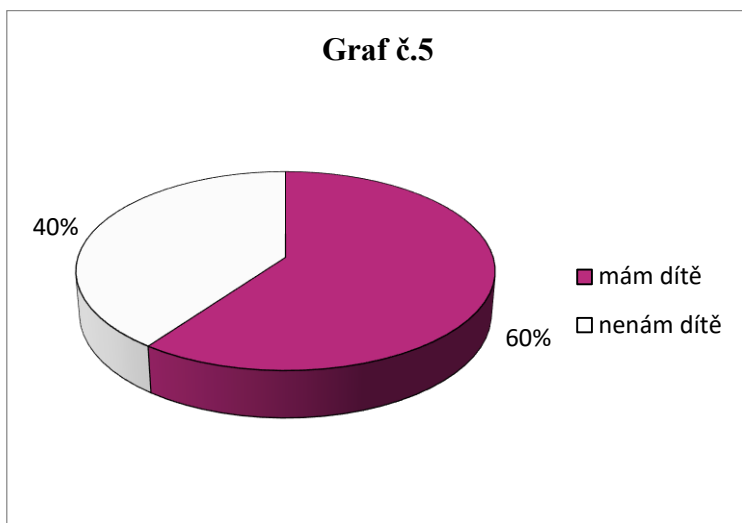
4. Bydlím:

Na otázku, zda účastnice žijí samy nebo s partnerem, pět žen z deseti odpovědělo, že žijí samy, druhá polovina žen odpověděla, že žije s partnerem.

5. Máte dítě/ děti?

Šest dotazovaných z deseti uvedlo, že mají dítě. V některých případech mají ženy více než jedno dítě. Zbývající čtyři ženy jsou bezdětné.

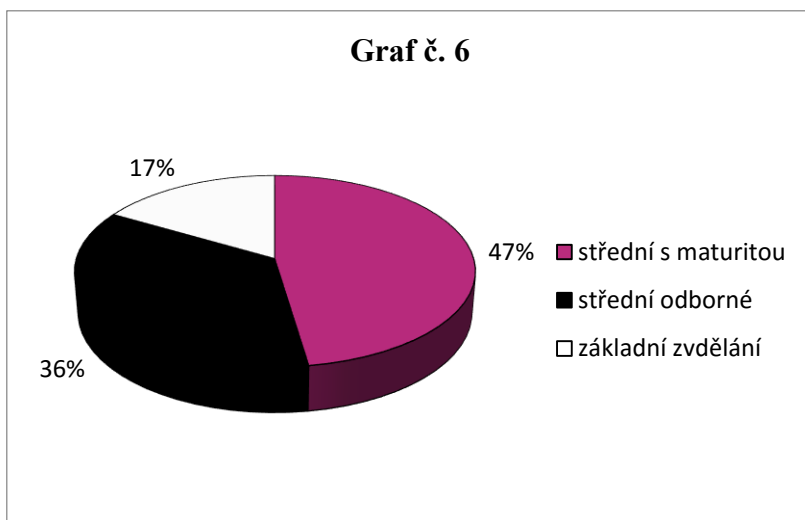

6. Nedokončené vzdělání

Z deseti dotazovaných žen tři ženy mají nedokončenou střední školu s maturitou. Dvě ženy nemají dokončené vysokoškolské vzdělání. Zbývajících pět žen nevedlo nedokončené vzdělání.

7. Nejvyšší dokončené vzdělání

Na otázku týkající se dosažení nejvyššího dokončeného vzdělání čtyři ženy z deseti odpověděly, že ukončily střední školu s maturitou. Tři ženy dokončily střední odborné učiliště a tři ženy mají základní vzdělání.

8. Chtěla byste pokračovat ve vzdělání?

Na další otázku osm z deseti dotazovaných žen odpověděly, že by nechtěly ve vzdělání pokračovat. Zbývající dvě ženy odpověděly, že by chtěly ve vzdělání pokračovat.

9. Jaké jsou vaše volnočasové aktivity? Co ráda děláte? (sportovní, umělecké, rukodělné – vaření, šití, pečení, vyšívání..., přírodovědné ...)

Na otázku, která zjišťuje zájmy dotazovaných žen, čtyři z deseti odpověděly, že mají své koníčky. Rády se věnují sportu – aerobic, běh, plavání, kolečkové brusle. Dále rády cestují, nakupují, pracují z domova, sledují filmy, vaří nebo tráví čas se svým přítelem. Tři ženy uvedly, že nemají žádné koníčky, protože na ně nemají čas. Dvě ženy uvedly, že veškerý svůj volný čas tráví se svým dítětem a jedna žena uvedla, že ve svém volném čase jezdí za rodinou na Ukrajinu.

10. Co je za tím, že děláte takovou práci? Co vás k tomu vede?

Sedm z deseti dotazovaných žen odpovědělo, že je k této práci dostaly dluhy. Splácí dluhy buď svých bývalých partnerů, dluhy své rodiny nebo dluhy žen samotných. Zbývající tři ženy odpověděly, že jinou práci nesehnaly.

11. Chtěla byste dál pokračovat v tom, co děláte?

Velká převaha žen na tuto otázku odpověděla záporně. Osm z deseti dotazovaných žen uvedlo, že by v této činnosti nechtěly dále pokračovat. Zbývající dvě ženy odpověděly kladně – v této práci by chtěly dále pokračovat.

12. Jak dlouho si myslíte, že to můžete / budete dělat?

Na dvanáctou otázku čtyři ženy z deseti odpověděly, že nevědí, jak dlouho se budou prostituci věnovat. Dvě ženy uvedly, že tuto práci budou dělat tak dlouho, jak jen budou moci a nepřemýšlí o žádné změně. Jedna z žen odpověděla, že se této činnosti bude věnovat tak dlouho, dokud nesežene jinou práci. Další žena odpověděla, že ji nikde nezaměstnají, protože je cizinka, a proto se prostituci bude věnovat dlouho. Jedna žena odpověděla, že doufá, že už dlouho ne. A poslední žena uvedla, že tuto práci bude dělat do té doby, než splatí dluhy.

13. Kdybychom se potkaly za 5 let a já se Vás zeptala, co chcete dělat, kde chcete být...

Co byste mi řekla?

Na třináctou otázku pět z deseti žen odpovědělo, že nemají o své budoucnosti žádnou představu. Dvě ženy chtějí být stále v klubu a tak si našetřit peníze. Tvrdí, že tak dobře planou práci by nikde nenašly. Jedna žena by se chtěla vrátit ke svému původnímu povolání - účetní. Další žena by si přála mít své dluhy už splacené a poslední žena odpověděla, že by chtěla začít studovat veterinářství, najít si jinou práci a zaplatit svému dítěti studium.

14. Je to jediný způsob, jak si vyděláváte peníze nebo máte nějakou brigádu či studujete?

Velká převaha žen, devět z deseti, řekly, že je toto jejich jediná práce. Pouze jedna žena odpověděla, že se živí i jinou prací.

15. Snažíte se najít si jinou práci?

Na předposlední otázku pět žen z deseti odpovědělo, že se snaží najít si i jinou práci. Tři ženy si jinou práci nehledají. Jedna žena uvedla, že momentálně si sice žádnou práci nehledá, ale v budoucnu by si jinou práci najít chtěla. Poslední žena má i jinou práci než je prostituce, proto další už nehledá.

16. Jaký má názor na tuto činnost Vaše okolí? Vědí o tom Vaši rodiče?

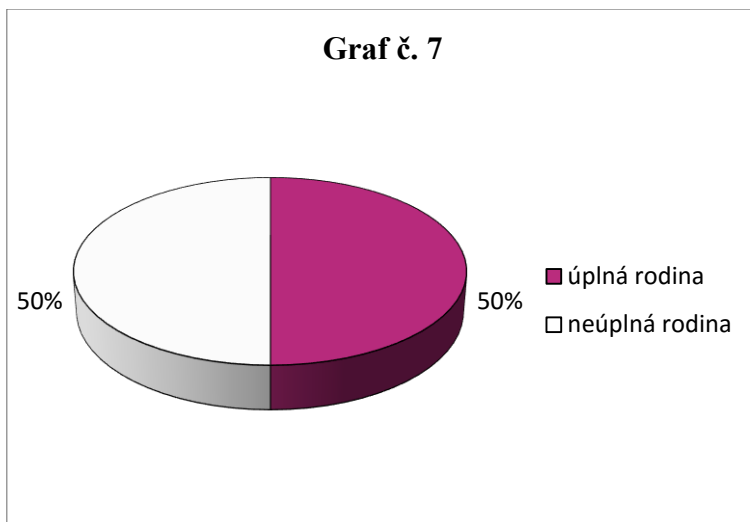
Na poslední otázku z daného okruhu osm z deseti zúčastněných žen odpovědělo, že nikdo o jejich práci neví. Blízcí si myslí, že se živí jinou prací. Pouze dvě ženy uvedly, že o jejich práci ví manžel nebo přítel.

Rodina

Otázky, které jsou kladeny v této oblasti, zjišťují vztah s rodiči, se sourozenci a širší rodinou. Zajímá nás také, zda účastnice vyrůstaly v úplné/ neúplné rodině a jestli plánují svoji vlastní rodinu.

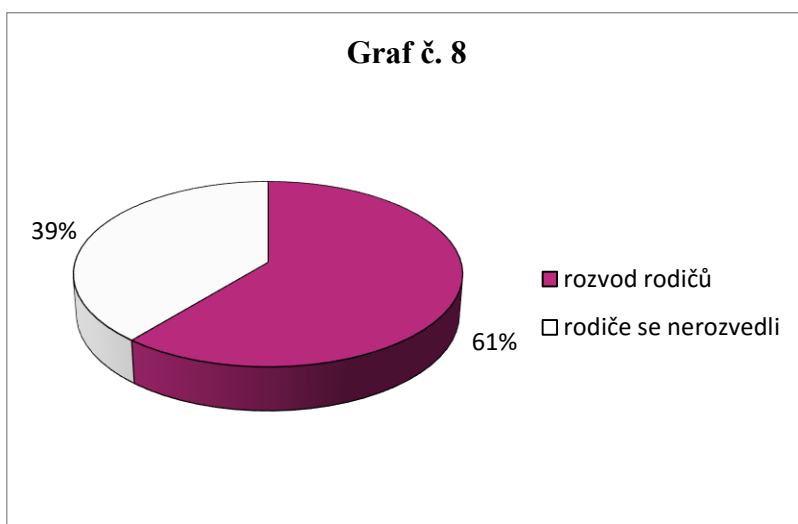
1. Vyrůstala jste v úplné rodině?

Na první otázku v druhé oblasti odpovědělo pět z deseti dotazovaných žen, že vyrůstaly v úplné rodině. „Úplná“ ve smyslu přítomnosti otce, matky a různého počtu dětí. Stejný počet žen, tedy také pět, odpovědělo, že nevyrůstaly v úplné rodině.

2. Rozvod rodičů:

Pět z deseti účastnic odpovědělo, že se jejich rodiče rozvedli. Rozvod rodičů nastal v době úplného dětství – dva roky, sedm let, jedenáct let. Anebo v období dospívání – čtrnáct let, sedmnáct let. Druhá polovina účastnic odpověděla, že se rodiče nerozvedli.

3. Kontakt s rodiči:

Na otázku, zda ženy udržují kontakt se svými rodiči, odpovědělo osm z deseti účastnic kladně, dvě záporně.

4. Vztah s matkou:

Na čtvrtou otázku šest z deseti žen odpovědělo, že vztah se svojí matkou mají dobrý. Například v tom smyslu, že se matka stará o dítě své dcery, zatímco je v klubu. Dvě ženy odpověděly, že vztah s matkou nemají žádný. Jedna žena uvedla, že vztah s matkou není moc dobrý, a jedna žena odpověděla, že se svojí matkou má vztah kamarádský.

5. Vztah s otcem:

Na pátou otázku pět žen z deseti uvedlo, že se svým otcem nemá žádný vztah, nemá si s ním co říct. Čtyři ženy odpověděly, že vztah s otcem je dobrý, a jedna žena řekla, že vztah s otcem není moc dobrý.

6. Sourozenci:

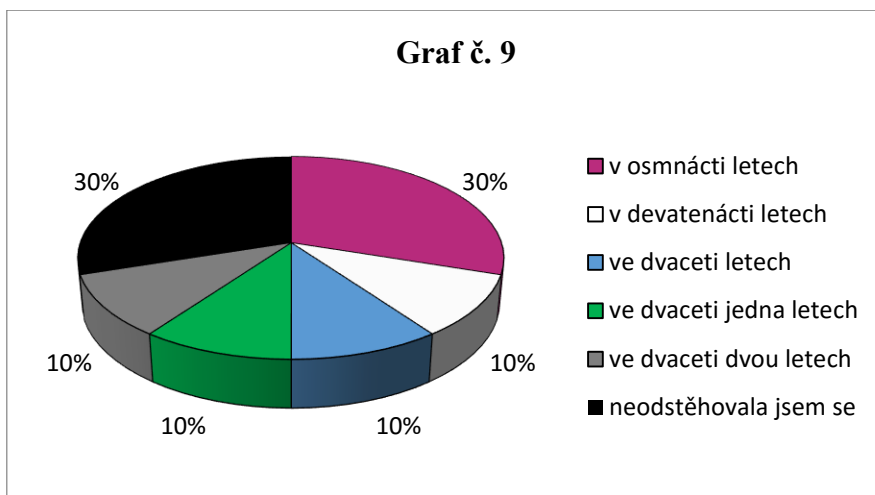
Na šestou otázku, která se ptá na existenci sourozenců, devět z deseti žen uvedlo, že má sourozence. Ve většině případů mají ženy více než jednoho sourozence. Jedna žena uvedla, že je jedináček.

7. Vztah se sourozenci:

Sedm z deseti dotazovaných žen uvedlo, že vztah se svými sourozenci mají dobrý, Jedna žena uvedla, že vztah se sourozencem má kamarádský. Další žena odpověděla, že se vztah se sourozencem nemá žádný. Pouze žena, která je jedináček, na otázku neodpověděla.

8. V kolika letech jste se odstěhovala od rodičů?

Na otázku, která zjišťuje, kdy se účastnice odstěhovaly od rodičů, tři účastnice uvedly, že stále žijí se svými rodiči, nebo aspoň s matkou. Tři ženy uvedly, že se od rodičů odstěhovaly ve svých osmnácti letech. Dále se objevuje pouze jedna odpověď. Jedna žena se odstěhovala v devatenácti letech, druhá ve dvaceti letech, další ve dvaceti jedna letech a poslední ve dvaceti dvou letech.

9. Kontakt se širší rodinou

Otázka, která zjišťuje, zda se účastnice stýkají se širší rodinou, osm z deseti dotazovaných účastnic odpovědělo kladně, dvě záporně.

10. Plánujete vlastní rodinu?

Na poslední otázku, která se týká plánování vlastní rodiny, šest z deseti dotazovaných žen řeklo, že by si chtěly založit svoji vlastní rodinu. Dvě ženy odpověděly, že svoji rodinu mají a další dvě řekly, že si nikdy nechtějí založit svoji rodinu.

4.5 Zhodnocení šetření

V rámci výzkumu jsme se zabývaly ženami, které spojuje nejen provozování sexu za úplatu, ale i problémy, které ženy přiměly k takové činnosti. Pomocí techniky strukturovaného rozhovoru jsme prostřednictvím těchto žen měly možnost nahlédnout do jejich života. Pod témata jako osobní život a rodina spadaly dílčí otázky, díky kterým jsme se dozvěděli mnoho zajímavých informací týkajících se nejen jejich osobního a rodinného života, ale také jsme zjistily, co je u většiny z nich příčinou k provozování prostituce.

Zjistily jsme, že ženy živící se prostitucí jsou různé věkové kategorie. Jsou to jak dvacetileté mladé ženy, tak i ženy starší čtyřiceti let. Ženy se neliší pouze věkem, ale i národností. Ale ať už to jsou ženy mladé či starší, Ukrajinky nebo Češky.

Z rozhovorů nám dále vyplynulo, že ženy mají i svůj rodinný život. Buď jsou svobodné a žijí s partnerem, nebo jsou vdané. Je skutečností, že ženy jsou matkami a mají v některých případech více než jedno dítě.

Ženy mají buď pouze základní vzdělání nebo středoškolské vzdělání - s maturitou nebo s výučním listem. Jsou mezi nimi i ženy, které studovaly vysokou školu, ale přes rodinné problémy a finanční situaci musely studium ukončit.

Výsledky, kterých se nám z rozhovorů dostalo, částečně odpovídají všeobecnému povědomí o osobách provozující prostituci. Na otázku, která zjišťovala, co ženy vede k prostituci, je spojovala jediná odpověď – finanční situace. Jsou to dluhy, do kterých se ženy dostaly samy, dluhy bývalých partnerů, které splácejí nebo rodinné problémy spojené s finanční tísň. Ženy také odpovídaly, že jinou práci nesehnaly. Prostituci mají pouze jako prostředek k tomu, aby uživily své rodiny. Manžel je bez práce a doma se o dítě stará. Žena vydělá dost peněz a celou rodinu bez problému uživí. Nebo živí svoji matku, která je doma a stará se o dítě své dcery.

Svoji budoucnost ženy vidí různě. Některým taková práce vyhovuje, jsou spokojené a nedokáží si představit žít se jiným způsobem než prací v klubu. Jiné myslí na budoucnost. Vědí, že takto nechtějí pracovat do konce života a je to jen způsob, jak si vydělat a našetřit peníze, které jim pokryjí jejich dluhy. Myslí na to, jak zabezpečit své dítě.

Z odpovědí týkajících se rodiny je patrné, že ženy nevyrostaly jen v rozvedených rodinách. Přestože ženy vyrůstaly v úplných rodinách, nemají se svými rodiči vždy kladné vztahy, zejména s otci.

Ženy se z domů odstěhovaly do dvaadvaceti let.

Jejich rodina ve většině případů o prostituci jako způsobu výdělků neví. Většinou si vymyslí, že mají jiné zaměstnání.

Z našich rozhovorů je možné vyčíst, že i ženy, které se živí prostitucí, mají své koníčky, své zájmy a rodiny s dětmi. To, proč tuto činnost vykonávají, je jejich společným znakem. Finanční tíseň, dluhy. Rodiny, ze kterých pocházejí, se vždy neodráží na činnosti, kterou se živí. Nepochází z problémových nebo týraných rodin. Dokonce rodiny, z kterých pocházejí nejsou vždy rozvedené. To, jak vidí svoji budoucnost a jak jsou spokojeny se svojí přítomností, se značně liší.

5 Závěr

Prostřednictvím bakalářské práce jsme měli možnost nahlédnout do problematiky prostituce. Teoretická část se nejvíce zaměřila na prostituci jako na celek. Shrnula celou její historii, neboť prostituce doprovází svět od nepaměti. Nastínila faktory, které se podílejí na vzniku prostitučního chování. Blíže přiblížila formy prostituce a její další dělení. Uvedla charakteristiku i motivaci prostituujících žen. Také to, jak ženy do světa sexbyznysu proniknou, a také naopak to, jak je těžké zanechání prostituce. Přiblížila pohled společnosti a legislativní úpravu. Dostala se k sociálně negativním jevům prostituce, které naši společnost doprovází, a k tématu rodiny jako ke zdroji sociálně patologického chování.

V praktické části jsme využili techniky strukturovaného rozhovoru, na který odpovědělo deset účastnic. Rozhovor byl rozdělen do dvou částí. První část se věnovala osobnímu životu zúčastněných žen a druhá část řešila jejich rodinné vztahy. Hlavní část praktické oblasti tvořila analýza těchto rozhovorů.

Cílem práce bylo přiblížit život žen, které se žijí prostitutí. Zjistit, co je k tomu vede, jaké mají rodinné zázemí nebo jak vidí svoji budoucnost.

Informace získané z našeho šetření se shodují s problematikou prostituce, kterou jsme nastínil v teoretické části. Ženy k prostituci přinutily okolnosti z vnějšího prostředí. Většinou dluhy buď přímo žen samotných, nebo dluhy, do kterých je dostala jejich rodina či partner. Obecně je známo, že prostituce vydělá dost peněz za krátký čas a ženy tak užijí sebe, své rodiny i děti. Ženy také uvedly, že jinou práci nesehnaly. To se nám v mnoha případech potvrzuje u žen, které jsou jiné národnosti a ve většině případů pouze se základním vzděláním.

Z prostituce se stává jakási past. Snadno si člověk zvykne na spoustu peněz. To je důvodem, proč ženy nemohou nebo nechtějí skončit. Nedokáží nebo nechtějí se uskromnit, odepřít si drahé věci, které mít nemusí a vzdát se luxusu, na který byly tak zvyklé. Pokud se už ale rozhodnou s prostitutí skončit, často ženy naráží na svoji minulost. Ať už při setkání se svými známými, při hledání nové práce, při navazování nových partnerských vztahu nebo náhodou narazí na své minulé klienty, což ji může způsobit mnoho nepříjemností nejen v osobním životě.

Prostituce je fenomén, který je zřejmě trvalý a vždy přítomný. Prostituce je problémem etickým, morálním, společenským i zdravotním a nese si s sebou spoustu rizik. Přestože se vždy najdou muži, kteří budou ochotni si za sexuální služby zaplatit, a vždy se najdou ženy, které budou ochotny své tělo prodat, i za takovou cenu, že prostituce dělá

z dívek i žen zboží. Ačkoliv se k prostituci stavím odmítavým postojem, na jednu stranu mi práce pomohla pochopit důvody, proč ženy prostituují. A pokud má člověk v životě problémy, je zoufalý a neví, jak situaci vyřešit, je schopen se vystavovat i rizikům, které často ohrožují jeho život.

6 Bibliografie

1. **BÁRTLOVÁ, Sylva.** *Sociální patologie*. 1. vyd. Brno: Institut pro další vzdělávání pracovníků ve zdravotnictví, 1998. ISBN 80-7013-259-0.
2. **CAPPONI, Věra, Tomáš NOVÁK a Růžena HAJNOVÁ.** *Sexuologický slovník*. Praha: Grada, 1994. Sám sobě. ISBN 80-7169-115-1.
3. **FISCHER, Slavomil a Jiří ŠKODA.** *Sociální patologie: analýza příčin a možnosti ovlivňování závažných sociálně patologických jevů*. Praha: Grada, 2009. Psyché (Grada). ISBN 978-80-247-2781-3.
4. **CHMELÍK, Jan.** *Mravnost, pornografie a mravnostní kriminalita*. Vyd. 1. Praha: Portál, 2003. ISBN 80-7178-739-6.
5. **KAJANOVÁ, Alena.** *Sociální patologie: vybrané kapitoly*. České Budějovice: Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích, Zdravotně sociální fakulta, 2014. ISBN 978-80-7394-449-0.
6. **KUTÁLKOVÁ, Petra, Hana MALINOVÁ, Jana POLÁKOVÁ, Lucie ŠÍDOVÁ a Jan LOSENICKÝ.** *Tak tohle ne!: analýza násilí v sexbyznysu a jeho řešení*. Brno: Rozkoš bez rizika, 2016. ISBN 978-80-260-9638-2.
7. **MACHOVÁ, Jitka a Jana HAMANOVÁ.** *Reprodukční zdraví v dospívání*. Praha: H & H, 2002. ISBN 80-86022-94-3.
8. **MATOUŠEK, Oldřich, Pavla KODYMOVÁ a Jana KOLÁČKOVÁ (eds.)**. *Sociální práce v praxi: specifika různých cílových skupin a práce s nimi*. Praha: Portál, 2005. ISBN 80-7367-002-X.
9. **MIOVSKÝ, Michal.** *Kvalitativní přístup a metody v psychologickém výzkumu*. Praha: Grada, 2006. Psyché (Grada). ISBN 80-247-1362-4.
10. **MITLÖHNER, Miroslav.** *Erotika a paragrafy*. Vyd. 1. Praha: Grada, 1999. Právo pro každého (Grada). ISBN 80-7169-691-9.
11. **MÜHLPACHR, Pavel.** *Sociopatologie*. Brno: Masarykova univerzita, 2008. ISBN 978-80-210-4550-7.
12. **MÜLLEROVÁ, Lenka.** *Sociální pedagogika, sociální patologie*. Praha: Vysoká škola ekonomie a managementu, 2014. ISBN 978-80-87839-34-8.
13. **MUNKOVÁ, Gabriela.** *Sociální deviace: (přehled sociologických teorií)*. Praha: Karolinum, 2001. ISBN 80-246-0279-2.

14. **PRAŽÁK, Josef Miroslav, František NOVOTNÝ a Josef SEDLÁČEK.***Latinsko-český slovník.* Vyd. 20. (v KLP v této podobě 1.). Praha: KLP-Koniasch Latin Press, 1999. ISBN 80-85917-51-3.
15. **PROCHÁZKA, Miroslav.***Sociální pedagogika.* Praha: Grada, 2012. Pedagogika (Grada). ISBN 978-80-247-3470-5.
16. **Světová zpráva o obchodování s lidmi 2012.** Praha: Institut pro kriminologii a sociální prevenci, 2013. Prameny (Institut pro kriminologii a sociální prevenci). ISBN 978-80-7338-134-9.
17. **ŠÍDOVÁ, Lucie, Jana POLÁKOVÁ a Hana MALINOVÁ.***Ze sexybyznysu na trh práce?: přenos znalostí v oblasti legálního uchopení prostituce a jeho dopad na trh práce.* Brno: Rozkoš bez rizika, 2013. ISBN 978-80-260-4963-0.
18. **ŠVAŘÍČEK, Roman a Klára ŠEĎOVÁ.***Kvalitativní výzkum v pedagogických vědách.* Praha: Portál, 2007. ISBN 978-80-7367-313-0.
19. **URBAN, Lukáš, Josef DUBSKÝ a Jan BAJURA.***Sociální deviace. 2., rozš. vyd.* Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2012. ISBN 978-80-7380-397-1.
20. **UZEL, Radim.***Mýty a pověry v sexu.* Praha: Práce, 1990. Astra. ISBN 80-208-0936-8

7 Seznam grafů

Graf č. 1 - Věk

Graf č. 2 - Národnost

Graf č. 3 – Rodinný stav

Graf č. 4 – Bydlím s

Graf č. 5 – Máte dítě/ děti?

Graf č. 6 – Nejvyšší dokončené vzdělání

Graf č. 7 – Vyrůstala jste v úplné rodině?

Graf č. 8 – Rozvod rodičů

Graf č. 9 – V kolika letech jste se odstěhovala od rodičů?

8 Seznam příloh

Příloha č. 1 – Informovaný souhlas

Příloha č. 2 – Seznam otázek kladených během rozhovoru

Příloha č. 3 – CD s elektronickou kopií práce

Přílohy

Příloha č. 1 – Informovaný souhlas

Dobrý den,

jmenuji se Lucie Svobodová a jsem studentkou 3. ročníku Univerzity Palackého v Olomouci oboru Speciálně pedagogická andragogika. Ráda bych Vás tímto požádala o spolupráci při vedení rozhovoru, který je součástí praktické části mé bakalářské práce na téma „ *Rodinný kontext osob provozující prostituci.*“

Ráda bych si poslechla Vaši osobní zkušenost.

Rozhovor s Vámi bych si zapisovala a později analyzovala. Účast ve výzkumu je anonymní a data v něm získaná budou použita jen pro analýzu práce.

Budu velmi ráda, pokud budete ochotny se mého šetření zúčastnit.

Děkuji, Svobodová Lucie.

Příloha č. 2 – Seznam otázek kladených během rozhovoru

Osobní

1. Věk: .... let

2. Národnost:

česká

jiná (jaká?) .....

3. Rodinný stav:

vdaná

rozvedená

svobodná

4. Bydlím:

s partnerem

sama

5. Máte dítě/ děti?

ano

ne

6. Nedokončené vzdělání:

základní

střední učiliště

střední s maturitou

vysokoškolské

7. Nejvyšší dokončené vzdělání:

základní

- střední učiliště
- střední s maturitou
- vysokoškolské

8. Chtěla byste pokračovat ve vzdělání?

- ano
- ne

9. Jaké jsou vaše volnočasové aktivity? Co ráda děláte? (sportovní, umělecké, rukodělné – vaření, šití, pečení, vyšívání..., přírodovědné ...)

10. Co je za tím, že děláte takovou práci? Co vás k tomu vede?

11. Chtěla byste dál pokračovat v tom, co děláte?

- ano
- ne

12. Jak dlouho si myslíte, že to můžete / budete dělat?

13. Kdybychom se potkaly za 5 let a já se Vás zeptala, co chcete dělat, kde chcete být.. Co byste mi řekla?

14. Je to jediný způsob, jak si vyděláváte peníze nebo máte nějakou brigádu či studujete?

15. Snažíte se najít si i jinou práci?

ano

ne

16. Jaký má názor na tuto činnost Vaše okolí? Vědí o tom Vaši rodiče?

Rodina

11. Vyrůstala jste v úplné rodině?

ano

ne (U koho jste bydlela?)

12. Rozvod rodičů:

ano (Kolik Vám bylo, když se rodiče rozvedli?)

ne

13. Kontakt s rodiči:

ano

ne

14. Vztah s matkou:

15. Vztah s otcem:

16. Sourozenci:

- ano (Kolik?)
- ne

17. Vztah se sourozenci:

18. V kolika letech jste se odstěhovala od rodičů?

19. Kontakt se širší rodinou:

- ano
- ne

20. Plánujete vlastní rodinu?

- ano
- ne

Příloha č. 3 –CD s elektronickou kopií práce

Anotace

Jméno a příjmení:	Lucie Svobodová
Katedra:	Ústav speciálněpedagogických studií
Vedoucí práce:	Mgr. Miluše Hutýrová, Ph.D.
Rok obhajoby:	2016

Název práce:	Rodinný kontext osob provozujíc prostituci
Název v angličtině:	The Family Context of People Practising Prostitution
Anotace práce:	Bakalářská práce si klade za cíl přiblížit rodinné zázemí a život žen provozujících prostituci. Dalším cílem bylo zjistit, zda ženy mají i svůj osobní rodinný život, co ženy vede k této činnosti, zda by chtěly v této práci dále pokračovat a jak si představují svoji budoucnost. V teoretické části se čtenář seznámí s problematikou týkající se daného tématu. Praktická část řeší otázky spojené s rodinným a osobním životem žen.
Klíčová slova:	Rodina, sociální patologie, prostituce
Anotace v angličtině:	The aim of my bachelor thesis is to describe the family environment of women who practise prostitution. I would like to find out if those women have their private and family life, what makes them to do it, whether they want to go on running this business and in what way they imagine their future. In the theoretical part the readers get acquainted with problems relating to this topic. The practical part deals with some questions related to the family and private life of those women.
Klíčová slova v angličtině:	Family, social pathology, prostitution
Přílohy vázané v práci:	Informovaný souhlas, Seznam otázek kladených během rozhovoru, CD
Rozsah práce:	45 stran
Jazyk práce:	český

